

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku
Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

ROČNÍK XXXVIII

VÍDEŇ KVĚTEN—ČERVEN 1934

ČÍSLO: 5—6

DEN MATEK.

Skvělý lesk i nejvzácnějších perel,
které člověk z mořských tůní těží,
nejnádhernějších i šperků záře,
v pokladech jež mocnářů jen leží,
květy nejkrásnějších orchidejí,
žárlivě jež prales tropů střeží, —
všechno bledne jako cetka vratká
před klenotem velkým, jímž jest MATKA!

Matka každé oběti je schopna,
lásky její nikdy neochabne,
mocnou oporou je dětem vždycky,
jejich sebedůvěra když slábne,
v chvílích nejkrutějších náruč matky
pro děti jest útočiště vábné, —
všechny duše úzkosti a zmatky
léčí kouzelně vždy slovo MATKY!

Když svět celý zaútočí na nás,
chtěje zničit nás a rozdrtiti,
když nám z přátel nezbude ni jeden,
a náš život visí jen na niti,
když se zdá nám, že již nelze déle
za takových okolností žiti, —
všechnu sílu k boji zase zpátky
navrátí nám políbení MATKY!

Nikdy nezplatíme dluhu svého,
který s prvním naším dnem se rodí,
k němuž nové přírůstky pak stále
každý zítí našeho den plodí,
proto vítáme vždy příležitost,
která k díků projevu se hodí, —
stejně v palácích i jizbách chatěk
slavíme dnes radostně DEN MATEK!

MĚSÍC MATKY A KRÁLOVNY

VŠEM MAMINKÁM, BABIČKÁM I PRABABIČKÁM
PŘEJEME KE
SVÁTKU MATEK

MNOHO ZDRAVÍ, RADOST S DĚTMI I S VNOUČATY
A
HOJNOST POŽEHNÁNÍ.

... Navzdory své křehkosti, člověk je stále schopen hledat a svobodně poznávat dobro, volit pravdu a stavět se proti chybám a omylům. Bůh totiž, když stvořil člověka, vepsal do jeho srdce zákon, jehož obsah každý může poznat; svědomí pak má schopnost rozeznávat a jednat podle tohoto zákona; jeho zachovávání tvoří samu důstojnost člověka. ...

OTÁZKA ZAJIŠTĚNÍ PEVNÉHO A TRVALEHO MÍRU SE ROZHODUJE A UČINNĚ ŘEŠÍ PRAVĚ NA ÚROVNI SVĚDOMÍ.

Každý jednotlivec má závažnou povinnost vytvářet své vlastní svědomí ve světle objektivní pravdy, jejíž poznání není nikomu upíráno a nikomu v tom nemůže být bráněno. Vyžadovat pro sebe právo jednat podle vlastního svědomí, ale neuznávat současně i povinnost, přizpůsobovat je pravdě a zákonu, vepsanému Bohem do našich srdcí, znamená ve skutečnosti dávat přednost a převahu vlastnímu omezenému mínění. To ovšem nemůže být ani zdaleka přínosem pro světový mír. Naopak, pravdu je třeba nadšeně následovat a co nejlépe podle ní žít v rámci vlastních schopností. Takové upřímné hledání pravdy vede nejen k respektování způsobů, jimiž ji hledají druzí, nýbrž i k touze hledat ji společně s nimi.

Vytváření svědomí je ohroženo, chybí-li hluboká náboženská výchova. Jak může mladý člověk plně pochopit požadavky lidské důstojnosti bez udání zdroje této důstojnosti, tj. Boha Stvořitele? V tomto ohledu zůstává prvořadou úloha rodiny, katolické církve, křesťanských obcí věřících a náboženských institucí. Stát pak, v souladu s mezinárodními předpisy a deklaracemi, má zajišťovat a usnadňovat jejich práva na tomto poli. Rodina a obce věřících ze své strany mají stále více zdokonalovat své úsilí o vytváření lidské osobnosti a jejich objektivních hodnot. ...

Učedníci Ježíše Krista jsou povinni následovat hlas vlastního svědomí při hledání pravdy a vědí též, že při mravním rozlišování nesmějí důvěřovat pouze svým vlastním schopnostem. Jejich svědomí osvěcuje Boží zjevení, které jim též umožňuje poznat velký Boží dar člověku: svobodu. ...

Bůh nám dal poznat svou vůli. Zjevil nám svá přikázání a postavil nás tak před volbu: buď život a dobro anebo smrt a zlo. Vybízí nás, abychom zvolili život, tím, že budeme milovat Pána našeho Boha, poslouchat Jeho hlas a zůstat s Ním ve spojení, poněvadž On je náš život a dlouhý věk. Bůh v plnosti své lásky respektuje svobodnou volbu každého člověka, týkající se nejvyšších hodnot, po nichž touží. Tak zjevuje svůj plný respekt vůči cennému daru svobody svědomí. ...

Bohu však nestačilo takto projevit svou velkou lásku k člověku, jež stvořil. Bůh "tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby každý, kdo v něho věří, měl věčný život... Kdo však jedná podle pravdy, přichází ke světlu, aby se projevilo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu". Boží Syn bez váhání prohlásil, že On je Pravda a ujistil nás, že tato Pravda "z nás udělá lidi svobodné". Při hledání pravdy křesťan se drží Božího zjevení, jehož plnost je v Kristu. Kristus svěřil své Církvi poslání, aby tuto pravdu hlásala a Církev má povinnost, zůstat jí věrná. ...

Vzhledem k nádheře nezaslouženého daru Božího zjevení v Kristu, křesťan má ze své strany velmi pokorně a pozorně naslouchat hlasu svědomí. Má zůstat nedůvěřivý ke svému vlastnímu omezenému světlu, má se ochotně učit a nikdy nemá spěchat s odsuzováním. Jedním z častých pokušení dnešní doby je i mezi křesťany nárok povýšit sám sebe na normu pravdy. V současné, individualismem prosáklé době se toto pokušení může projevovat mnoha způsoby. Rozeznáváním znamením toho, kdo žije v pravdě, je však pokorná láska. Boží slovo nás učí, že "pravda je v lásce". ...

Budeme-li společně hledat pravdu a respektovat přitom svědomí druhých, budeme moci dále jít po cestě svobody, která podle Božího plánu ústí do míru.

TRADIČNÍ MARIÁNSKÉ POUTĚ

Poutě na Kaasgraben - Jednoty sv. Metoděje konáme letos vždy první neděli v měsíci a to:

5 května 1991
2 června
7 července
4 srpna
1 září
6 října

Začínáme svatým růžencem v 15 hodin, pak následuje české mariánské kázání, zakončujeme svátostným požehnáním. Po pobožnosti tradiční občerstvení a posezení u »Heurigen«.

NEOČEKÁVANĚ A NÁHLE ZEMŘEL BRATR ORLA

PROF. JOSEF ŠUBERT

VE VĚKU 76. LET

OREL VÍDEŇ XV.

Česká maminka.

Žena prožívá vždycky všechny události jinak než muž: trpčlivěji, odevzdaněji, odolněji. To už příroda učinila ženu takovou. Naučila ji chápat, kterák třeba věci snášet. Muž se většinou vzpouzí v jakémisi vnitřním lomcování a vzdoru, pokud má charakter. Nebo se hroutí zcela nečekaně, jakmile se propadají podmínky, na které byl zvyklý. Žena v jakémisi zemitém hrdinství popadá vždycky povinnost nejbližší. To hrdinství leží předně v tom, že dovede úplně vyškrtnout sebe samu, myslíc především na lidi, kteří jsou jí svěřeni. To zemité spočívá v tom, že je to povětšinou tisíc a jedna lidských všedností, drobností a obyčejností, které musí být vykonány a na které každý ve vzrušených chvílích zapomíná právě proto, že se mu zdají nicotné.

Veliký plamen ženiny udatnosti mění se v tisíce drobných mincí, které nelze vyčerpat, jako nelze umořit srdce vskutku milující. Plnými rukama může vyházet z okna drobné penízky, nedopočítáš se jich ani, ale konce neberou. Zažili jste už, jak vypadá byt, kde někdo umřel? Na židlích sedí lidé se zarudlými očima. Muž stojí zády k bytu a kouká oknem ven, někam daleko, alespoň v představách. Děti nešly do školy, nic nechápou, poděšeně mlčí a někde někdo vzlyká. A mezi tím chodí tichá maminka. V poledne postaví na stůl polévku, pojď něco sníst, muži, ať máš něco teplého v žaludku. Ty, děvečko, vezmi Pepička a jděte k babičce, počkej, vezmi si svetr, ať nenastydneš. Máš čistý kapesník? Nech tetu s pokojem, nech ji vyplakat, uleví si.

To jsou, víte, ty drobné penízky. Jsou to chvíle, kdy je tak nesmírně těžké žít. Ale máminy ruce zachraňují dnešek i zítřek. Viděli jste už maminku, které se narodilo děťátko? Vyčerpaná a unavená přijímá malého tvorečka do náručí jako úkol, který jí svěřuje život. Na ulici venku můžete číst v novinách, že právě zahynulo tam či onde tolik a tolik set lidí pod leteckým náletem. Že se potopila loď, rozdrcená nepřátelskou pumou. Že zmizely se světa celé vesnice. Ale tady se narodilo jedno jediné, maličké, nepatrné miminko v úzkostech a radostech, drobeček příští naděje, částčka zítřejšího světa. A maminka umývá denně svoje děťátko, převléká je, kojí, pere na ně a pokládá je na sluníčko, a žádná věc na světě nezastaví její práci, žádná pohroma ji neoslabí. Za mnoho let bude snad jednou takhle maminka, postarálá a povadlá, posílat svého synka do světa. Pak mu bude balit bafoh a prádlo, bude se starat, aby mu přibalila něco dobrého a řekne se srdcem sevřeným a jakoby zmáčknutým: Pán Bůh tě, hochu, opatruj. Bude pak posílat balíčky buchet za svým chlapcem někam do ciziny a bude se za něj modlit tichými modlitbami. A mezitím bude vařit, drhnout, mýt okna a zalévat kytky na zahrádce: bude měnit poklad své udatnosti na drobné kovové mince, které bude rozdávat plnými rukama. Bude stát ve středu svého domova, jako neviditelný pilíř. Bude všude a zařídí všechno, a jakmile přijdete do oblasti jejich dlaní a jejího srdce, jste v bezpečí.

Křesťanská žena.

Mistr Aleš líčí, jak došlo k tomuto obrázku

Přišli jednou k mistru Alšovi, aby ho požádali o uspořádání sbírky „M. Aleš mládeži“. Mistr vybírá své obrázky a při mnohých povídá jejich historii. Ukazuje nám roztomilé „Sluníčko“ a povídá:

„To bylo jednou na Radhošti, šli jsme s přítelem pod horou a tam na mezi seděla malinká holčička a měla na ruce kobytku. Slunce do ní jen pálo, za ní bylo plno bodláčí a bílých motýlů. Vedro bylo až hrůza a ona si tam sedí o samotě s kobytkou na ruce.“

Byl v tom takový zvláštní cit — ani to neumím říci — radost — mladost — a zas takový velký smutek v tom byl: ta velká hora a ta malinká holčička pod ní. Nás si ani nevšimla, ani oči nepozdvihla. A tu přítel, aby ji vytrhl, řekl: „A kde že máš mamku?“ „Moje maminka bývá hen tam!“, řekla holčička ani brvou nepohnouc a stále jenom čekajíc, kam kobytku s prstu skočí. Zasmáli jsme se a mně se tak líbila, že jsem si ji potom vykreslil. Na místo kobytky jsem jí dal sluníčko!“ *

O majetku Orla a Sokola

(čtk): „V otázce převodu majetku mezi ČSTV a Čs. obcí sokolskou a Čs. Orlům došlo ke shodě. Majetek, který ČOS a Čs. Orel vlastnily v roce 1948, bude navrácen v tom stavu, v jakém se nachází. Návrh na převod majetku jsme předali k projednání legislativní radě české vlády.“ Uvedl to na tiskové konferenci náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Jan Bělohávek. Co se týče lyžařských kursů pro školní mládež a škol v přírodě, náměstek ministra odpověděl, že velká část nákladů přejde na rodiče. Řekl dále, že vrcholový sport musí být zajištěn z prostředků pro všechny tělovýchovné organizace.

PRAHA MÁ NOVÉHO ARCIBISKUPA

Papež Jan Pavel II. přijal žádost kardinála Františka Tomáška o zproštění pastoračních úkolů spojených se správou pražského arcibiskupství, a jmenoval 58-letého Phil.Dr. Miloslava Vlka který řídí již rok diecézi českobudějovickou-novým arcipastýřem a tím i primasem českým. Jeden "pomník" jde a v jeho nástupce se kladou velké naděje.

Biskup Miloslav Vlk si získal v tomto prvním roce svého pontifikátu největší vážnosti v církvi i ve veřejnosti.

Narozen 17.května 1932 v Lišnici, okr. Písek nemohl si po své maturitě r. 1952 vyplnit přání vstoupit do semináře. Diecézní semináře byly uzavřeny a pro vstup do bez římského povolení fungujících

státních seminářů odrazovali biskupové. Od jiných vysokoškolských studií byl z politických důvodů vyloučen. Proto šel Miloslav Vlk do továrny pracovat.

Po odsloužené dvouroční vojenské službě směl pak přece na pražské univerzitě archivistiku studovat. Do roku 1964 byl v jihočeských archívech činný. Pak vstoupil na radu svého- tehdy internovaného biskupa českobudějovického- do litoměřického semináře. Během "Pražského jara" byl biskupem dr. Josefem Hlouchem v budějovickém domě na kněze vysvěcen.

1971 musel se však na nátlak StB. své funkce biskupského sekretáře zříci, byl kvůli svým úspěchům u dětí a mládeže často přesazovaným farářem v malých šumavských vesničkách, až mu byl 1978 konečně zcela odňat souhlas vykonávání kněžského úřadu.

Farář Vlk jel do Prahy, našel si tam práci čističe výkladních skříní a pracoval od roku 1986 jako archivář v státní bance.

Mimoto byl činný v tzv. podzemní církvi, až mu byl 1989 "na jeden rok" opět státní souhlas k vykonávání kněžského úřadu udělen. Působil na to v několika západočeských farnostech a byl v únoru 1990 jmenován biskupem českobudějovickým.

Biskup Vlk se nepoddává žádným iluzím, co se týče těžkosti, které musí církev jeho vlasti po přetěžkých létech pronásledování jít. On dobře ví, že církvi ČSFR brzy stojí druhá zkouška do dveří a sice konfrontace s praktickým materializmem a náboženskou lhostejností. "Církvi chybí kompetentní odborníci na všech úrovních" žaloval si před krátkou dobou při návštěvě Rakouska

"Ale vybudování se může uskutečnit jen podle směrnic II.vatikánského koncilu. V první řadě by se měli laici do práce církve zapojit. Tomu se musí však jak kněží tak i laici teprve naučit, vždyť vůlí komunistických mocipánů bylo církev "atomizovat", praví nový český primas.

Kard. milován a ctěn.

„ČESKÝ DUB“

Kardinál Tomášek řídil pražskou arcidiecézi od r. 1965 a vydobyl si právem přízvisko "ČESKÝ DUB"

Narodil se 30. června 1899 v Studénce na Moravě, 1922 byl vysvěcen na kněze a 12.říj.1949 byl jmenován světícím biskupem v Olomouci. Aby ušel zatknutí, byl hned druhého dne vysvěcen. Přesto však musel do vězení a po propuštění směl vykonávat funkci faráře - administrátora.

Teprve od poloviny šedesátých let směl veřejně biskupské funkce vykonávat. Tehdy, 19.února 1965, ho jmenoval papež Pavel VI.apoštolským administrátorem pražské arcidiecéze, jehož arcipastýř kard.Beran dožíval v Římě po jedenapůl desetiletích domácí internace svá poslední léta.

Když kardinál Beran 1969 zemřel, zamítla čsl vláda jmenování Tomáškovo za arcibiskupa. I za kardinála byl prozatím jmenován jen "in pectore"

Teprve 30. prosince 1977 bylo papeži Pavlu VI. možno, Tomáška za arcibiskupa jmenovat.

Komunistický režim ČSSR, který potlačoval krutěji život církve než ostatní vlády Varšavské smlouvy, asi tušil, jaký udatný rek se mu staví v osobě Tomáškově v cestu.

Kardinál stále protestoval proti útlaku církve, otevřeně se vyjádřil proti režimem podporovaným kněžským sdružením "Pacem in terris", odhal "Katolickým novinám" církevní Imprimatur, jelikož nezastával církevní stanovisko - a dosáhl skutečně některá - i když nepatrná ulehčení.

Tak dostal povolení, přijmout větší počet kněžských kandidátů do dvou seminářů /jak dříve bylo dovoleno/, ženské řehole směly přijímat opět novicky, přihlášky dětí na vyučování náboženství se usnadnily a ze zahraničí se směly bible a katechizmy - i když v omezeném rámci - dovážet.

Zásadně se postavil kard. Tomášek, však proti pokusům, církve rozdělovat na "legální" a "illegální". Zda veřejně nebo neveřejně - my tvoříme jednu jedinou katolickou církev".

Stále se vzrůstající náboženské hnutí pro stejná práva všech občanů obdržela v kard. Tomáškově mocnou oporu. On sám podepsal laiky sestavenou "petici 31. bodů" pro větší nábož. svobodu a předal oněch skoro 600.000 podpisů vlastnoručně čsl. vládě.

Neustále intervenoval kard. Tomášek pro zachování Helsinských dohod a odmítal vždy násilí čsl. policie.

Metodějov v oslavu na Velehradě/r. 1985/a jím vyhlášené "Desítiletí duchovní obnovy" stal se mezníky "něžné revoluce".

V důležitém roce 1989/kolem 17. listopadu/ propagoval nenásilí, varoval před pomstou, požadoval svobodné volby a utvoření demokratické vlády, aby na to zdůraznil nadstraničskou pozici církve.

Vrcholnými body jeho života byly zajisté svatořečení bl. Anežky České a návštěva papeže Jana Pavla II. 1990 v Československu.

PŘ. DR. K.Z.

MAMINKO, TY MNE NECHCEŠ ?

Maminko, ty mne nechceš?
Necháš mě zemřít, než se narodím?
Vždyť ani nevíš, jsem-li dcera
nebo syn,
A což jsem z lásky nevzešel? Jen
jsi vzpomeň,
jak vyznávalas lásku komusi.
Tma chodila jak noční hlí-
dač kolem,
milence nikdo vidět nemusí.

Maminko, ty mě nechceš?
Bojíš se, že máš příliš
malý byt?
mohu se jenom v koutku přikrčit.
Však tolik lidí spalo kdysi venku,
když z domku zbyly trosky tesklivé,
maminka skryla dítě pod halenku
a vyšla ze sklepa jak z jeskyně.

Maminko, ty mě nechceš?
Bojíš se, že vezmu si víc lžiček?
Vždyť z drobinek bych já jen žil,
jak žije vrabec, prosebníček.
Natrhal bych si lesních ostružin.
Za války jedli lidé kdesi kořínky
a matka přece dala dítě do plínky.

Maminko, ty mě nechceš?
Bojíš se, že uberu ti krásy?
Já si tě celou přemaluji jen
a jestli trochu krásy nasbírám si,
zhlížej se ve mne celý den.
Jak v dítěti se zhlíží matka,
nemusí ani hledět do zrcátka.

Maminko, ty mě nechceš?

A co když budeš chtít vodu podat
a osamělá, marně zvoláš nastokrát?
A co když zmenšíš se už na stařenku,
kdo se tě zeptá: Maminko, co je ti?
Kdo s tebou, třebaš chromou, půjde
venku?

A komu umřeš jednou v objetí?

Maminko, ty mě nechceš?

Tak rád bych spatřil nejhezčí dva
šperky,
zlaté slunko a pozlacený měsíček,
tak rád bych viděl sýkorky a čejky
když vykukují z hnízd jak z jesli-
ček.

Tak rád bych viděl růži, oblak nebe
a nejvíc tebe, maminko má, tebe!

Maminko, ty mě nechceš?

Bojíš se, že tatínka mít nebudu?
Můžeš mi lhát, že odešel nám do války,
že výstřel roztrhl vás jak hejno holubů,
že zanechal ti dopis, brož a korálky.
Nepřiznávej se, že jste se rozešli.
Až půjdeš do práce, tak dáš mě do jeslí.

Maminko, ty mě nechceš?

Snad najdu proti rakovině lék,
i proti stárnutí a začnu nový věk.
Popluji k hvězdám na kosmické lodi.
Pro kmín ti půjdu pěšky, jak se chodí.
Kosmický světáček už budu snad,
domů se vrátím, s tebou se polaskat.

Karel KAPOUN

SČÍTÁNÍ LIDU 1991

HLASTE SE KE SVÉMU PŮVODU

K 15. květnu bude v Rakousku provedeno sčítání lidu. Jeho provedením byl ministerstvem vnitra pověřen Rakouský ústřední statistický úřad. Začátkem května budou domácnostem dodány sčítací archy, z nichž nejdůležitější pro každého příslušníka naší menšiny, pro Čecha a Slovaka žijícího v Rakousku je Personenblatt (osobní listina), která obsahuje otázky k osobě. A mezi nimi je otázka: Umgangssprache – obcovací řeč. Starším menšinářům je jistě dobře známo, že výraz obcovací řeč pomýlil mnoho příslušníků menšin, takže nikdy nevedl k objektivnímu vyjádření síly menšiny.

Letos je ve vysvětlivkách k této otázce (Erläuterungen zum Personenblatt) definována obcovací řeč (Umgangssprache) jako řeč, kterou obvykle hovoříte v soukromém prostředí (rodina, příbuzní, přátelé atd.).

Znalosti cizích jazyků se zde nemají uvádět. U dětí, které ještě nemluví jakož u němých osob, uveďte řeč, kterou hovoříte v rodině. Tuto změnu ve vysvětlivkách a také uvedení naší mateřštiny v rubrice Umgangssprache vedle jazyků ostatních menšin, prosadili zástupci menšin v Rakousku.

Proto každý příslušník naší krajské větve v Rakousku, každý Čech a Slovák, žijící v této zemi, je vyzván, aby se přihlásil ke svému původu!

Udělejte křížek u TSCHISCH a slovenští krajané nechť zaškrtnou – und andere – a za otázku – welche – napíšou slowakisch.

Čím více se nás přihlásí k češtině nebo slovenštině, tím silnější bude naše pozice ve veřejnosti a vůči rakouským a československým institucím.

Menšinová rada české a slovenské větve v Rakousku

Sdružení Čechů a Slováků v Rakousku

Kulturní klub Čechů a Slováků v Rakousku

HLASTE SE KE SVÉ MATEŘŠTINĚ !

VYPLŇTE PERSONALBLATT

OTÁZKU ČÍSLO 7 TAKTO

☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐
D e u t s c h n	K r o a t i s c h n	S l o w e n i s c h n	T S C H E C H I S C H	U n g a r i s c h	S e r b o k r o a t i	T ü r k i s c h

nebo

ANDERE ZDE NAPIŠTE: SLOWAKISCH

OBCOVACÍ ŘEČ udejte prosím jen onu řeč / i více / kterou mluvíte v soukromém okruhu / rodina, příbuzné, přátelé atd. /

SPLŇTE SVOU NÁRODNÍ POVINNOST, KTEROU MÁ KAŽDÝ ČECH
A SLOVÁK V RAKOUSKU !

DOPIS Z LUHAČOVIC!

28.III.Zelený čtvrtek, byl pro dětský národopisný soubor Malé Zálesí z Luhačovic velkým dnem. 30. dětí, 3 vedoucí a 2 zástupci obecních úřadů Luhačovic a Pozlovic přijeli do Prahy, aby přinesli pozdrav jara na ARCIBISKUPSTVÍ PRAŽSKÝ HRAD.

V II.hodin stoupal krojovaný průvod s velikonočním stroměčkem, berankem, mazancem, a kraslicemi schodištěm do sálu, kde jsme plni očekávání čekali na příchod vzácného hostitele.

Přišel pan kardinál s úsměvem a úžasem, jak jeho posvátně klidná a tichá místnost rozkvetla mládím a překrásnými kroji. Až teď si každý z nás uvědomoval velikost a sílu tohoto okamžiku. S dojetím všech po prvních vřelých slovech pana kardinála začala velikonoční koleda/koleda s kterou i moje maminka o velikonocích chodívala po vesnici/.

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus, pane kardinále. Přicházíme k Vám z Luhačovic od Panenky Marie Provodovské, abychom Vám podle starého obyčeje zahráli a zazpívali velikonoční lidovou legendu. Tož si můžeme laskavé dovolení vzít, naši hru "O panně Marii a o životě a utrpení Ježíše Krista" započatí.

Děti předvedly velmi působivě a profesionálně překrásnou choreografii vystoupení vpracovanou paní Haluzovou vedoucí souboru.

Po předání dárků nastala malá bezprostřední beseda s tímto statečným a vzácným člověkem. Pan kardinál poděkoval a všem nám přítomným požel. Půlhodina strávená v přítomnosti tohoto vzácného muže skončila a zanechala v každém z nás hluboký zážitek.

Jaro jsme přinesli i na Pražský Hrad. A nakonec jsme přinesli jaro pozdravení i panu premiérovi Petru Pithartovi, který jezdil do Luhačovic za babičkou a dědečkem.

Krojovaná skupina našich dětí s rachotem hrkačů se blížila k branám Pražského hradu. "Senzace, to tu nebylo slyšet nejméně 40 let" seozývalo nádvořím hradu. Před chrámem sv. Víta se pestrý průvod s máječkem zastavil a chlápci s hrkači udělali kruh a předvedli své slavnostní vyhrkávání se zvěvem. Nad balkónem, kde vidéváme pana prezidenta při setkání s veřejností jsme vstoupili do Hradu. V předzávěs velkého zrcadlového sálu jsme očekávali ten nejvzácnější okamžik- příchod pana prezidenta Václava Havla.

Přicházející poradci pana prezidenta přinesli jeho omluvu, jelikož na Hradě v právě v tuto dobu hostuje důležitá návštěva z aliance NATO.

Přiznám se, že nás to trochu zbolelo, ale nic neubralo na kráse toho, co pak následovalo. Celý pozdrav jara přinesený na Hrad, odtancovaný a odzpívaný zazněl křišťalovým sálem a přinesl všem těmto pracovitým lidem, kterými se pan prezident obklopil, kousek obyčejného štěstí a prostá kytička, kterou dostala z rukou krojované malé Lindy paní spisovatelka, jí jistě v ten okamžik připadala jako vzácný drahokam z daru naší země. S dojetím všichni vyslechli naše přání a poděkovali za velikonoční dárky s příslibem, že všechny za pár minut budou ležet na stole pana prezidenta.

NA PRAŽSKÉM HRADĚ

U PANA KARDINÁLA TOMÁŠKA

ČESKOSLOVENSKÉ LIDOVÉ SDRUŽENÍ V RAKOUSKU

Sekretariát: 1150 Vídeň,
Pelzgasse číslo 17

**ÚŘEDNÍ HODINY V SEKRETARIÁ-
TĚ** a půjčování knih každý první čtvrtek
v měsíci, vždy od 19 do 20 hodin.

JEDNOTA SV. METODĚJE

Ústředí: Vídeň III. Rennweg číslo 63

VII. ODBOR JSM

ŽÁJEZD NA SLOVENSKO – organi-
zace – informace – přihlášky – Ludvík
Vávra, tel.: 812 27 05 – pátek 17. května
na 1991 až pondělí 20. května 1991.

JUBILEJNÍ MŠE SV. H. Hoschkyho
ve společném provedení se sborem z Po-
štorné – zpěv – beseda – tanec – v rámci
Ybbsiady 1991 – neděle 9. června 1991 v
Ybbs a. d. Donau.

ROZLOUČENÍ PŘED PRAŽDNINAMI –
hudební soubor Podlužan – grill –
Budvar – víno – sobota 29. června 1991
v 17 hodin v sále Schützengasse 30, Ví-
deň 3.

Dne 19. října 1991 – Jožka Černý –
koncert, VINOBRANÍ. – Začátek v 19 ho-
din. – Vídeň 1030, Schützengasse 30.

IV. ODBOR JSM XX. Prof. Josef Po-
jar, tel.: 36 91 384.

MŠE SVATÉ NA OKRESÍCH:

I. A II. ODBOR JSM VÍDEŇ XV.:
Každou neděli a každý svátek v 8 hod.
mše svatá v kostele ve Fünfhausgasse, Ví-
deň XV.

KOSTEL JEDNOTY SV. METODĚJE
VÍDEŇ 3, RENNWEG 63

KAŽDOU NEDĚLI se koná v českém
kostele JSM na Rennwegu číslo 63 v 7 ho-
din a v 10 hodin mše svatá s proslovem.

Prležitost ke svatě zpovědi vždy před
každou bohoslužbou.

**ČESKÉ BOHOSLUŽBY V CHRÁMU
PANNY MARIE NA NÁBŘEŽÍ** se konají
každou neděli a zasvěcený svátek v
8.10 hodin s promluvou u Otců Redemp-
toristů Vídeň I., Salvatorgasse 12.

**ČESKÉ KATOLICKÉ SPOLE-
ČENSTVÍ** při chrámu Panny Marie na
Nábřeží – **KATOLICKÝ KLUB PÁTE-
RA JOSEFA NOVOTNÉHO** 1. okres,
Seitzergasse č. 5, IV. patro: otevřeno pá-
tek od 17 do 21.30 hodin a v neděli od 9
do 11 hodin. Každý první pátek v měsíci
mše svatá v kapli sv. Stanislava od 19 ho-
din, 1. okres, Kurrentgasse 2.

**ČTĚTE A ROZŠÍŘUJTE
„VÍDEŇSKÉ SVOBODNÉ LISTY“**

OREL VÍDEŇ

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ X. Puchs-
baumgasse číslo 39a/4. Ježkova knihovna
(tamtéž) půjčuje každou první středu v
měsíci od 18 do 19 hodin. Též dle telefo-
nické dohody, číslo telefonu 62 68 204.

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ XV. Cvičí-
me každé úterý od 19.30 do 21 hodin v
Zinkgasse číslo 12, Vídeň XV. Hosté ví-
táni!

FILMOVÁ PŘEDSTAVENÍ

22. září 1991 – »Dědek Josef«
20. října 1991 – »V zámku a
podzámčí«
24. listopadu 1991 – »Putování Jana
Amose
Komenského«

Všechna filmová představení se ko-
nají vždy v neděli v TABOR-KINO v
9.30 h.

ČESKÉ SRDCE ODB. XVII–XVIII
pořádá v sobotu 11. května v domu JSM Rosensteing 39.
DEN MATEK

při kterém účinkuje dětský soubor (30.) děti
z LAZNÍ LUHAČOVIC.

Který nám zatančí a zazpívá národní písně, a tance
při cimbalové hudbě.

Srdečně vítáme všechny mamiky, i babičky,
a vděční syny, a dcery maminek.

ZAČÁTEK: 15. h PŘESNĚ!

BUFET

Zastávka poul. dráhy 43, 44. u Rosensteingasse

"Pan prezident by měl velkou radost a v jeho těžké práci by to byl světlý okamžik"-řikali přítomní. Při malém občerstvení jsme si pohovořili o všedních starostech a radostech, předali tež petici pro pana prezidenta s přáním, aby převzal záštitu nad mezinárodním dětským folklórním festivalem konaném v naší zemi.

Ve Vídni můžete celý program shlednout
11. května 1991 v sále Jed. sv. Metoděje XIII
Rosensteing. 39. v Pořadu:

"KYTICE Z LÁSKY " při oslavě "Den matek"

Na vás se těší děti z Luhačovic

Oldřiška Filipovičová